

Uit het Woord der Waarheid

*Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud
Jaargang 77 • nummer 9 • september 2022*

INHOUD

<i>Eeuwige liefde en heerlijkheid (gedicht) . . . . .</i>	<i>193</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (21) . . . . .</i>	<i>194</i>
<i>Christus, onze Verlosser (3). . . . .</i>	<i>197</i>
<i>Lessen uit Exodus over het gezinsleven (2, slot) . . . . .</i>	<i>200</i>
<i>Een snel oordeel. . . . .</i>	<i>204</i>
<i>Gods onwankelbare goedheid . . . . .</i>	<i>205</i>
<i>De vurige begeerte van de Heere Jezus . . . . .</i>	<i>206</i>
<i>Opname en verschijning (1) . . . . .</i>	<i>208</i>
<i>Aanbevelingsbrieven . . . . .</i>	<i>211</i>
<i>Gods werk én zelfoordeel in Saulus' hart . . . . .</i>	<i>212</i>
<i>Toekomstige heerlijkheden . . . . .</i>	<i>214</i>

De verhouding van de Christen tot de overheid:

Tot onze spijt is gebleken dat de eerder gedrukte versie van dit boekje bij sommigen niet alleen twistvragen heeft opgeroepen, die niet tot opbouw zijn, maar dat enkele lezers zich erdoor in hun gewetens-overtuigingen geraakt en persoonlijk gekwetst voelden.

Dat is nooit de bedoeling geweest van de schrijver en evenmin van de uitgever en wij willen voor iedere betrokkene belijden dat we hierin niet voldoende zorgvuldig hebben gehandeld.

We hebben hier al eerder in ons maandblad naar verwezen, maar willen er nog aan toevoegen: een algemene, gecorrigeerde versie is digitaal beschikbaar op de site www.debijbelvoorjou.nl.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Eeuwige liefde en heerlijkheid

Terwijl mij plaats bereid is Boven,
heb ik hier vrede, zelfs in smart.
Geen enk'le macht kan mij ontroven
dat ik mijn hoofd, in stil geloven,
mag laten rusten aan Uw hart.

Het Vaderhuis wilt U mij geven,
waar U, o Heere, mij steeds verblijdt.
Uzelf, de Bron van Licht en Leven,
zult mij in eeuwigheid omgeven
met al Uw liefde en heerlijkheid.

Henri Rossier

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (21)

Tegenover elkaar staande wetmatigheden

In hoofdstuk 7 wordt vaak het woord 'wet' gebruikt, maar niet altijd met dezelfde betekenis. Wanneer de apostel tot nog toe over de wet sprak, bedoelde hij (behalve in de verzen 1-3, waar het over het begrip 'wet' in het algemeen gaat) steeds de wet van Sinai (vs. 4-9,12,14,16).

Maar nu heeft hij het over de wet 'in mij ... is het kwade bij mij voorhanden' (vs. 21). Dat is de 'wet in mijn leden' (vs. 23), de 'wet van de zonde' (vs. 23). Deze wet staat tegenover de 'de wet van God' (vs. 22) en 'de wet van mijn verstand' (vs. 23). 'Want ik verlustig mij in de wet van God naar de innerlijke mens; maar ik zie in mijn leden een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn gemoed en mij tot gevangene maakt van de wet der zonde' (vs. 22-23). Er bevinden zich in mij dus twee soorten wetten, die tegenstrijdig zijn.

Aan het volgende voorbeeld herkennen we het tragische van deze situatie. Een meeuw heeft de eigenschap te kunnen en te willen vliegen. De luchtstromen komen onder de vleugels en hij vliegt. Dat is de 'wet van het verstand'. Nu is de meeuw echter in een olievlek terechtgekomen. Wat gebeurt er? De vleugels zijn met olie doordrenkt en kleven aan elkaar. De meeuw kan niet meer vliegen. Dat is de 'wet in zijn leden' en die wet is dus sterker dan de 'wet van het verstand'. Dat moeten we leren. **De wet van de zonde in ons is sterker dan de wet van het nieuwe leven**, want het nieuwe leven op zichzelf heeft geen kracht. Wat gebeurt er nu? Nu moet de meeuw sterven – behalve als hij van de olie, van de 'wet van zijn leden' wordt bevrijd. Hij kan zich daar echter niet zelf van bevrijden, maar heeft hulp van buitenaf nodig. De meeuw heeft van zichzelf geen kracht. Precies dat

is ook het probleem van de mens, die hier wordt beschreven. Het gaat er niet om dat hij – zoals vaak wordt aangenomen – geen zekerheid van het heil kent (hoewel dat wel een gevolg hiervan kan zijn), maar het gaat erom dat hij geen kracht heeft om het goede te doen. Maar tot het erkennen daarvan moeten we komen! Het is gemakkelijker om te zeggen: 'Ik heb gezondigd' dan 'Ik heb geen kracht om het goede te doen'.

De redding

Uiteindelijk roept hij vertwijfeld uit: 'Ik, ellendig mens, wie zal mij verlossen uit dit lichaam van de dood?' (vs. 24). Hij is weer een stap verder gekomen. Dat komt ongeveer neer op dat wat Job al had vastgesteld: 'Daarom veracht ik mijzelf en heb ik berouw, op stof en as' (Job 42:6). 'Ik, ellendig mens'! Deze uitroep is goed, maar niet voldoende. En deze keer blijft hij ook niet bij het 'ik' steken. Hij komt eindelijk zover om te zeggen: 'Wie zal mij redden?' Tot dan toe zocht hij het redmiddel steeds bij zichzelf, de manier waarop hij de zonde eindelijk tot zwijgen zou kunnen brengen. Maar nu zoekt hij hulp buiten zichzelf. Hij zoekt een Redder – en dat is praktische bevrijding. 'Wie zal mij verlossen uit dit lichaam van de dood?' Het lichaam van deze dood is het lichaam van de wedergeborene, die – zoals vers 23 liet zien – geheel door de basis van de zonde werd beheerst, want die had hem door de wet van de zonde in zijn leden gevangengenomen.

Maar nu laat de genade de Redder zien. Het is wonderlijk om tot deze erkenning te komen. Het antwoord volgt direct: 'Ik dank God door Jezus Christus, onze Heere!' (vs. 25). Naast deze tekst wil ik graag Galaten 2:20 plaatsen: 'En ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij; en wat nu mijn leven in het vlees betreft, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven'. Dat is het geloof in Hem, Die sterker is dan alle vijanden, sterker dan het vlees, sterker ook dan de wereld en sterker dan satan. Het geloof in die

Persoon bevrijdt mij. Nu geef ik alle eigen inspanningen op en kan ik danken. De mens uit Romeinen 7 kon tot op dit moment niet danken, maar nu dankt hij en deze dank is een teken van zijn bevrijding. En waardoor is deze wisseling tot stand gekomen? Dit komt doordat hij is gestopt om naar en in zichzelf te kijken en doordat hij is gestopt om te denken aan wat hij voor God is. **Hij is eindelijk zo ver gekomen om te erkennen wat God voor hem is door Jezus Christus.** 'Houd stand, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken!' (Ex. 14:13). Dat is bevrijding! Hij heeft erkend dat niet alleen zijn schuld vergeven werd, maar dat hij ook een Redder heeft Die hem van de macht van de zonde (Rom. 6), van de macht van de dood en van de macht van de wet (Rom. 7) heeft bevrijd. Dat kun je alleen door het geloof begrijpen.

Tegelijkertijd heeft hij erkend dat hij niet van de *tegenwoordigheid* van de zonde bevrijd werd, maar alleen van haar *macht*. Dat betekent dat de wet van de zonde in de gelovige blijft. Hij komt tot de conclusie: 'Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed Gods wet, maar met het vlees [de] wet van de zonde' (vs. 26). Het vlees, de oude natuur, wordt dus noch veranderd noch verwijderd.

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

Christus, onze Verlosser (3)

Als tweede punt: de verwerkelijking van de verlossing.

Het eerste deel van de verlossing was dus het betalen van de losprijs. En dat is, zoals we hebben gezien, gedaan door het bloed van Christus, symbool van Zijn verzoeningswerk. Het volk Israël was volkomen veilig onder de bescherming van het bloed. Maar de Israëlieten waren niet bevrijd zolang ze zich nog in Egypte bevonden. Daarom werd het tweede deel, *de voltooiing van hun verlossing*, gerealiseerd toen God hen met een opgeheven hand en uitgestrekte arm *uit het land Egypte leidde, door de Schelfzee heen, terwijl Hij de farao en zijn hele leger midden in de zee stortte.*

Op grond van het gestorte bloed kan God – nu Hij als Rechter voldoening heeft gekregen – voor Zijn volk optreden als hun Bevrijder. Daarom leidde Hij hen met een machtige hand uit Egypte. Daarna konden ze zingen, wat niet mogelijk was zolang ze zich nog in Egypte bevonden: 'De HEERE is mijn kracht en lied, Hij is mij tot heil geweest ... U leidde in Uw goedertierenheid dit volk, dat U verlost hebt. U leidde hen zachtjes door Uw kracht naar Uw heilige woning' (Ex. 15:2,13). Op dat moment en van toen af aan waren ze een *verlost* volk.

Zo is het ook met de gelovigen nu. Er kan pas gezegd worden dat ze verlost zijn als ze de verlossing kennen, dus niet alleen dat ze veilig zijn achter het bloed, maar ook dat ze – door dood en oordeel – helemaal uit het gebied van de vijand zijn gebracht door de dood en opstanding van Christus.

Omdat het bij Israël om een historische situatie ging, waren het strijken van het bloed en het doortrekken door de Schelfzee noodzakelijkerwijs twee opeenvolgende fasen.

Maar nu is in de dood en opstanding van Christus het werk volbracht dat aan beide punten voldoet. Het zijn in feite twee delen – de bescherming van het bloed en de bevrijding – die in ons begrip vaak achtereenvolgens plaatsvinden. Maar er is geen reden waarom de volledige verlossing niet tegelijkertijd ontvangen en ervaren kan worden. Dat zou ook veel vaker gebeuren als het volledige Evangelie zou worden verkondigd. Vaak komt men niet verder dan de vergeving van zonden te prediken of te begrijpen. De mensen blijven dan in onwetendheid over *de volledige verlossing* die God voor hen in Christus heeft bewerkt.

Maar het is misschien goed om nog wat duidelijker uit te leggen hoe onze *verlossing* of *bevrijding* wordt bewerkt in Christus. Het is allereerst van belang om te weten dat God in het sterven van Christus niet alleen heeft afgerekend met het probleem van onze *zonden* – onze schuld – maar ook met onze *zonde* – onze verdorven natuur, ons verdorven innerlijke wezen.

Omdat God door Zijn eigen Zoon in een gedaante gelijk aan het vlees van de zonde en voor de zonde heeft gezonden, heeft Hij de zonde in het vlees veroordeeld (zie Rom. 8:3). **Hij heeft de zonde dus al met wortel en tak veroordeeld.** Daarom heeft Christus in Zijn sterven de hele macht van de satan verbroken, net zoals God de hele macht van Egypte – beeld van de macht van de satan – verbrak in de Schelfzee.

Het gevolg is dat ik, als ik in Christus geloof,

- door Zijn sterven uit de oude toestand ben gebracht waarin ik verkeerde (in het beeld van Israël: uit Egypte)
- en door Zijn opstanding ben overgebracht naar een nieuwe plaats – een plaats in Christus Jezus. Daar is geen oordeel meer. Bovendien ben ik daar ook vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood door de wet van de Geest van het leven (Rom. 8:1-2).

Daardoor kan God nu tegen gelovigen zeggen: 'U bent niet in het vlees, maar in de Geest, als inderdaad Gods Geest in u woont' (Rom. 8:9). Onze verlossing is dus compleet: God heeft voor ons gehandeld, aan Zijn eisen is voldaan door het bloed van Christus en Hij heeft ons uit onze oude toestand gehaald en bij Hemzelf gebracht. 'Hij heeft ons door Zijn kracht naar Zijn heilige woning gebracht' (zie Ex. 15:13).

Wij zijn vanuit de dood overgegaan in het leven en hebben dood en oordeel voor altijd achter ons gelaten. Wij zijn niet meer in het vlees en worden niet meer gezien als kinderen van Adam. **Wij zijn met Christus gestorven en daardoor is iedere band verbroken die ons aan de toestand van het vlees verbond. Nu zijn wij in Christus en in Christus zijn wij op de plaats waar Hij is.** Het gevolg is dat wij een *verlost* volk zijn. Nu weten wij 'dat hun die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede; hun die naar [Zijn] voornemen geroepen zijn' (Rom. 8:28).

En nu wij in overeenstemming met dat voornemen deze zekerheid hebben, weten wij ook dat wij 'tevorens bestemd [zijn] om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. En hen die Hij tevorens bestemd heeft, heeft Hij ook geroepen; en hen die Hij geroepen heeft, heeft Hij ook gerechtvaardigd; en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, heeft Hij ook verheerlijkt' (Rom. 8:29-30).

Dan kunnen we samen met de apostel triomferend uitroepen: 'Als God voor ons is, wie zou tegen ons zijn?' Ja, we kunnen rusten in de volle overtuiging 'dat dood noch leven, noch engelen noch overheden, noch tegenwoordige noch toekomstige dingen, noch machten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander scep-sel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus, onze Heere' (Rom. 8:28-39).

De verlossing van ons lichaam

Maar er moet nog één ding worden opgemerkt. Er is nog een *derde punt*. Hoewel wij *wat betreft onze ziel al volledig verlost* zijn, moeten wij nog wachten op de werkelijkheid van die verlossing *wat ons lichaam aangaat*.

We zijn uit Egypte en door de Schelfzee gevoerd en zijn dus volledig bevrijd. En we hebben de Heilige Geest ontvangen als onderpand van onze erfenis, maar we wachten nog op de verlossing van ons lichaam, want in feite bevinden wij ons nog niet op de eindbestemming, maar in de woestijn, en door ons lichaam zijn wij verbonden met een zuchtende schepping. En al hebben wij de 'eerstelingen van de Geest, ook wijzelf zuchten bij onszelf' terwijl we wachten op het heerlijke moment dat ook ons lichaam zal worden verlost (zie Rom. 8:23).

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Lessen uit Exodus over het gezinsleven (2, slot)

Het begin van het Boek Exodus laat ons het Godvrezende gezinsleven van Amram en Jochebed zien; ook hebben we in Exodus 10 gezien dat er te midden van diepe duisternis in Egypte licht was in de woningen van de Israëlieten.

Na deze lessen komen we een nieuwe les tegen in Exodus 12, een heel bekende les: het paaslam. Zoals 1 Korinthe 5:7 ons laat zien, spreekt dat lam van Christus, ons Pascha, het 'Lam, voorgelend voor de grondlegging van de wereld'.

De Israëlieten moesten 'een lam per familie nemen, een lam per gezin' (vs. 3). Vier dagen lang was dat lam in huis; het werd door de vader uitgekozen omdat het 'zonder enig gebrek' was en die volmaaktheid bleek zonder twijfel nog des te meer in de vier dagen dat ook de kinderen het lam konden bewonderen. Maar het moment kwam dat het lam moest worden geslacht. Dat was vast en zeker heel aangrijpend, juist voor de kinderen, die zich gemakkelijk hechten aan zo'n lief, speels lammetje!

Hebben niet ook wij het Lam 'per familie, per gezin'? We kennen Christus als onze Redder. Maar welke rol speelt het Godslam in ons leven en vooral in ons gezinsleven? En als onze uitgebreide familie grotendeels behouden is: welke rol speelt het Lam in onze familiale contacten? Of iets breder: als we met vrienden samenzijn? Spreken we dan over Hem, zingen we van Hem, danken we Hem? Of hebben we het over allerlei bijzaken, net zoals in Lukas 24 de Emmaüsgangers? Helaas moet ik erkennen dat ik al heel vaak in die valkuil ben gevallen...

Maar hoe kunnen we ooit vergeten wat de Heere Jezus heeft moeten doormaken in het nietsontziende oordeel van de heilige God? Het lam werd aan het vuur gebraden; het mocht niet in water worden gekookt, want dat kan maximaal 100 graden heet worden, maar vuur kan vele malen heter worden opgestookt. Dat bepaalt ons erbij:

*'Niemand kan de diepte weten
van Uw smart, Gods toornloed meten'*

zoals een lied van Andreas Stoll het zegt.

Het werd met bittere kruiden gegeten. Dat spreekt ons van het feit dat Christus een onpeilbaar bitter leed moest doormaken in de Godverlatenheid en het is bitter als we eraan denken dat *wij* de oorzaak daarvan waren.

Wanneer wij daarover als ouders nadenken en het als ouders met elkaar delen, krijgen we dan niet het verlangen dat het Lam ook in ons gezinsleven centraal zal komen te staan? Dat we bitter, maar dankbaar denken aan het lijden dat de Heere Jezus voor ons wilde ondergaan? Het zal ons tot dankbare aanbidding brengen. En juist dát is iets wat de kinderen nodig hebben in een egocentrische tijd, waarin ook veel Christelijke 'aanbidding' en 'worship' om niets anders draait dan om onze eigen gevoelens en emoties. Zo zullen de kinderen ook leren begrijpen waarom de inhoud van de Christelijke eredienst gericht is op Christus, op Zijn Persoon en Zijn werk en de waarde ervan voor Gods hart. En een gezegende 'bijkomstigheid' is dat ze erdoor bewaard blijven voor de invloed van Egypte, van deze wereld die het Lam niet kent.

In dit Bijbelboek is nog meer te vinden over een Godvrezend gezinsleven, maar ik wil me nu beperken tot een laatste les uit hoofdstuk 12:26. Daar lezen we: 'En het zal gebeuren, als uw kinderen tegen u zullen zeggen: Wat betekent deze dienst voor u?, dat u moet zeggen: Dit is een Pascha-offer voor de HEERE, Die in Egypte de huizen van de Israëlieten voorbijging, toen Hij de Egyptenaren trof'.

Wat een heerlijke les leren we hier over open communicatie in het gezin! Dat is ongetwijfeld voor veel lezers, net als voor mij, een leerproces. Maar als we daar niet van jongs af aan werken door over alledaagse dingen met elkaar te spreken, door een vertrouwensband op te bouwen en tijd met elkaar door te brengen, dan zal er ook over geestelijke dingen geen openheid komen. Dan zullen de kinderen niet naar ons toe komen met geestelijke vragen; misschien komen die vragen dan niet eens bij hen op. Of in een beter scenario: misschien gaan ze wel naar anderen, naar broeders en zusters met hun vragen.

Maar zo fijn als dat is en hoe vaak het ook gebeurt (zeker bij timide tieners), toch was het Gods bedoeling dat er in het

gezin voldoende openheid en vertrouwen is om over gevoelens, moeilijke ervaringen en ook over geloofsvragen te praten. Dat moeten we leren; ik zelf heb daarin veel gefaald en moet het door mijn zwakheid nog steeds volop leren. Maar het is wél een zegen voor huwelijk en gezin als we meer *Christus* als gespreksthema hebben.

Maar het vers gaat verder: 'en onze huizen bevrijdde'. Hoezo bevrijdde God de *huizen*? Het was niet het stenen huis dat bevrijd werd, nee, het waren de *gezinnen* die uit Egypte werden bevrijd door de sterke, machtige arm van God. [Ook vandaag de dag nog is het Gods wens dat 'u en uw huis' gered worden](#) (zie Hand. 16:31).

Als God deze duidelijke instructies geeft aan Zijn volk, wat is dan het gevolg aan het eind van dit vers? 'Toen knielde het volk en boog zich neer'. Ze kwamen diep onder de indruk van Gods genadige handelen, dat hen uit het slavenhuis van Egypte had verlost door een kostbaar lammetje, en ze aanbaden God.

Als wij zo op ons laten inwerken wat de Heere voor ons heeft gedaan, zouden wij dan niet ook onze knieën aanbidde buigen – persoonlijk, samen als echtpaar en ook in de gezinnen? Dan danken we God voor het Lam, Dat Hij wilde geven, door Wie Hij Zichzelf heeft verheerlijkt maar ook ons voor eeuwig heeft behouden.

Een gezegende 'bijwerking' zal zijn dat de aanbedding ook in de gemeente toeneemt als jong en oud op zondagmorgen naar de Heere toekomen met een dankbaar hart dat vol is van het Godslam, van Hem in Wie God Zelf kan rusten en Die ook voor ons het Rustpunt en Middelpunt is geworden.

Erwin H.W. Luimes

Een snel oordeel

In ons leven hebben we een groot aantal ontmoetingen met mensen. Sommigen kennen we heel goed, anderen (nog) niet zo goed. Af en toe lopen wij het gevaar mensen en hun gedrag verkeerd te beoordelen en hen onrechtvaardig te veroordelen.

Uiterlijk beoordelen

Heb je ooit iemand in een hokje geplaatst omwille van zijn uiterlijk of gedrag? Of is het weleens voorgekomen dat je iemand hebt beoordeeld op basis van zijn sociale klasse, familieomstandigheden of culturele achtergrond? God wil niet dat wij oordelen volgens uiterlijke criteria. Ook onze omgang met verschillende mensen mag hierdoor niet worden beïnvloed. Jakobus maakt dit heel duidelijk in zijn Brief:

'Mijn broeders, heb het geloof van onze Heere Jezus Christus, [de Heere] der heerlijkheid, niet met aanzien des persoons. Hebt u dan niet onder elkaar een onderscheid gemaakt en bent u zo geen rechters geworden met boze overwegingen?'
(Jak. 2:1,4).

Het beoordelen van daden

Nu kunnen wij ook te snel oordelen over daden van anderen om ons heen. Soms kunnen we niet begrijpen waarom iemand dit of dat doet of zegt. En dan zijn we snel met oordelen zonder de achtergrond te kennen. We kunnen pas oordelen als de dingen duidelijk zijn. Laten we altijd onthouden:

*'Want met het oordeel waarmee u oordeelt,
zult u zelf geoordeeld worden;
en met de maat waarmee u meet,
zal u gemeten worden.'*
(Matth. 7:2)

Motieven beoordelen

Bij alles wat wij zien en beoordelen, willen wij altijd uitgaan van het goede en aan niemand slechte motieven toeschrijven. Heel snel kan bij ons de gedachte opkomen: 'Dit is nou precies waarom die persoon dat deed', hoewel wij zijn motieven helemaal niet kennen. Als we dan *met* die persoon praten (en niet *over* hem), kunnen we verrast zijn en zal ons oordeel achteraf heel anders zijn.

'Oordeel daarom niets vóór de tijd, totdat de Heere komt, Die ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht brengen en de overleggingen van de harten openbaar maken zal' (1 Kor. 4:5).

Manuel Seibel

Gods onwankelbare goedheid

Al zouden bergen wijken en heuvels wankelen, Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en het verbond van Mijn vrede zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer (Jes. 54:10).

Een wonderlijke, vertroostende belofte van God aan Zijn volk Israël, zelfs na hun langdurige rebellie tegen Hem in de verwerping van Zijn geliefde Zoon! Gods vredeverbond kon nooit verbroken worden, hoewel Israël zelf het verbond van de wet wel verbroken had. Hun zegen kon nooit afhangen van hun gehoorzaamheid, want hun ongehoorzaamheid had al lang de vloek van Godswege over hen gebracht. Maar de genade van God gaat dit alles ver te boven. Zijn grote gave van Zijn geliefde Zoon, Die kwam om de verschrikkelijke last van de zonde op Golgotha's kruis te dragen, heeft op een wonderlijke wijze Zijn goedertierenheid getoond, die nooit van Israël zal wijken.

'Al zouden bergen wijken en heuvels wankelen', zegt de profeet. Inderdaad, de hemelen zullen vergaan en de elementen zullen verbranden (2 Petr. 3:12); wat zo vast en blijvend schijnt, is niets in verhouding tot de goedertierenheid van de Heere ten opzichte van Zijn verlostten. Maar de bergen zijn ook een symbool voor de grote koninkrijken van de aarde. Al die grote koninkrijken, met hun aanmatiging en hun zelfvertrouwen, zullen vergaan en wegzinken en ook alle lagere machten zullen in het niet verdwijnen.

Maar lang voordat Israël zo gezegend zal worden door Gods goedertierenheid, hebben de gelovigen van deze tijd reeds een zegen ontvangen die alles wat in deze wereld wordt gevonden te boven gaat. Wij kunnen inderdaad tevreden zijn met een lage plaats hier, want de genade van God heeft ons nu reeds gezegend 'met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten in Christus' (Ef. 1:3). Dit gaat ver uit boven alle toppen der bergen. Zoals Israël in de toekomst alle reden zal hebben tot een diepe dankbaarheid voor Gods goedertierenheid, zo hebben wij nog meer reden tot dankbaarheid omdat wij reeds nu zo gezegend zijn.

L.M. Grant

De vurige begeerte van de Heere Jezus

Hij zei tot hen: Ik heb vurig begeerd dit pascha met u te eten, vóórdát Ik lijd (Luk. 22:15).

Hoe wonderlijk zijn deze woorden die de Heere Jezus sprak toen Hij de angsten van Zijn lijden en dood aan Golgotha's kruis zo vlak voor Zich wist. Alle krachten van het kwaad spanden in een bittere vijandschap samen tegen deze getrouwe Dienstknecht van God,

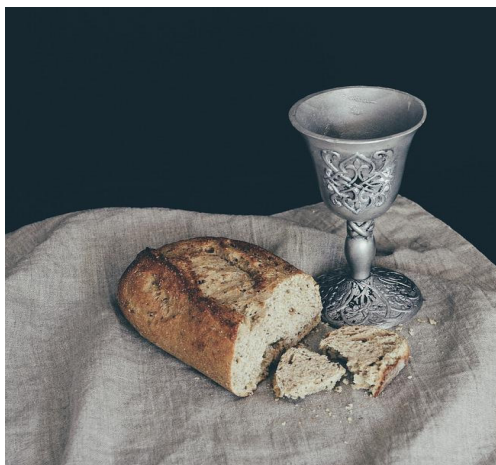
de genadige Man van Smarten. Hij wist dat satan de godsdienstige leiders van het volk tegen Hem opzette. Hij wist dat satan ook van binnenuit, in de kring van de discipelen, in Judas Iskariot zou gaan en hem ertoe zou brengen om zijn Meester te verraden. En Hij wist ook dat één van Zijn ware discipelen Hem zou verloochenen en dat allen Hem zouden verlaten als Hij de wrede vervolging van de zijde van de Joden en van de Romeinse soldaten zou ondergaan.

Maar nog meer: Hij wist ook dat Hij wreed gekruisigd zou worden en dat God Hem op het kruis zou verlaten; dat Hij onbeschrijfelijke angsten zou doormaken, als Hij onze zonde op Zich zou nemen.

Dit alles was een zware last op Zijn hart, maar toch sprak Hij niet hierover met Zijn discipelen. Hij was vol zorg voor hen in Zijn ernstige wens om met hen de maaltijd te gebruiken voordat Hij zou lijden. Welk een volkomen en oneindige genade vulde Zijn hart! Als iemand van ons zou weten dat hij in zo'n geweldig zwaar lijden zou komen, zou hij dan aan anderen denken en aan hun noden?

Nadat Hij het Pascha met hen gegeten had, gaf de Heere Jezus aan de Zijnen die eenvoudige maaltijd, waarbij zij Hem konden gedenken en Zijn dood voor hen zouden kunnen verkondigen in het Avondmaal des Heeren. Welk een voorziening voor de gelovigen in de tegenwoordige tijd! Laten we Zijn tedere liefde en genade beantwoorden met dankbare aanbidding.

L.M. Grant

Opname en verschijning (1)

De bedoeling van deze studie is om Christenen Bijbelse redenen te bieden waarom wij geloven dat de Heere Jezus de gelovigen zal opnemen van de aarde, voordat Hij ongeveer zeven jaar later met grote heerlijkheid verschijnt om te heersen. Veel gelovigen beseffen niet dat deze twee gebeurtenissen onderscheiden moeten worden en dit kan tot ernstige gevolgen leiden voor ons geloof en de manier waarop wij leven. In dit verslag zullen we de chronologisch gezien eerste gebeurtenis aanduiden met 'de opname' en de tweede met 'de verschijning'.

Verwijzingen naar de verschijning van de Heere of de Dag van de Heere vinden we op veel plaatsen in zowel het Oude als het Nieuwe Testament, bijvoorbeeld Joël 2, Jesaja 2, Zacharia 14 en Openbaring 19. De Heere zal verschijnen en elk oog zal Hem zien als Hij komt om Zijn vijanden te verslaan en Zijn duizendjarige Vrederijk te vestigen. Veel Godvrezende Joden zien uit naar het moment dat hun Messias op deze manier zal verschijnen. Kolosse 3:4 zegt: **'Wanneer Christus, ons leven, zal geopenbaard worden, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid'**, waaruit blijkt dat de gelovigen al bij Hem zullen zijn wanneer Hij verschijnt.

De *opname* vindt op een ander moment plaats: 'Want de Heere Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden, die overblijven, samen met hen in wolken opgenomen worden de Heere tegemoet in de lucht; en zó zullen wij altijd met [de] Heere zijn' (1 Thess. 4:16-17). Deze gebeurtenis wordt alleen in het Nieuwe Testament beschreven – de belangrijkste gedeelten zijn 1 Thessalonika 4:13-18, 1 Korinthe 15:42-44,51-58 en Johannes 14:1-3. Maar ook andere verzen verwijzen naar dit

gebeuren, bijvoorbeeld 2 Thessalonika 2:1 en Openbaring 3:11. Het zal plaatsvinden 'in een ondeelbaar ogenblik' (1 Kor. 15:52) en het is de persoonlijke hoop van de gelovige en de gezamenlijke hoop van de Gemeente.

Als wij weigeren te aanvaarden dat de opname zal plaatsvinden, dan volgt daaruit dat de gelovigen pas van de aarde worden opgenomen bij de verschijning en dus de vreselijke straf of de grote verdrukking moeten meemaken (zie het argument in punt 4). Deze leerstellige dwaling kan onze relatie als gelovigen met Christus ondermijnen, waarbij we ons met de wereld verbinden, terwijl we onze hemelse hoop verwaarlozen.

Er is een groot verschil tussen het uitzien naar de Heere Die ons zal opnemen in de hemel en het wachten op het vreselijke oordeel van God, dat wordt geschetst in het Boek Openbaring. De Heere kwam en werd verworpen en dit moet beantwoord worden met oordeel, maar niet over degenen die Hem aanvaard hebben en van wie de zonden vergeven zijn. De grote verdrukking, die de Joden (en anderen) zullen doormaken vanwege hun verwerping van de Messias, moet niet verward worden met het lijden van gelovigen voor Christus.

Enkele van de redenen waarom er onderscheid gemaakt moet worden tussen de opname en de verschijning, zijn deze:

1. Bij de opname gaan de gelovigen 'de Heere tegemoet *in de lucht*' (1 Thess. 4:17). Hij zal uit de hemel neerdalen, maar niet naar de aarde. Bij Zijn verschijning zal Hij *op de aarde* staan (Zach. 14:4).

2. Bij de opname zal de Heere Jezus persoonlijk terugkeren *voor* Zijn heiligen om hen naar het Vaderhuis te brengen (Joh. 14:1-3). Wanneer de Heere Jezus verschijnt om te regeren, komt Hij *met* Zijn heiligen (Zach. 14:5; Judas 1:14; Openb. 17:14; 19:14).

3. De Bijbel vertelt ons dat *onze Heere elk moment kan komen* (Openb. 3:11). Mattheüs 25:13 (hsv) geeft aan dat we waakzaam moeten zijn, 'want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal'. Maar dat de Heere Jezus verschijnt om te regeren, zal pas zijn *nadat de in Mattheüs 24 en 2 Thessalonika 2:1-12 geschetste gebeurtenissen hebben plaatsgevonden*. Vers 7 van 2 Thessalonika 2 geeft aan dat de Heilige Geest zal worden 'weggenomen', wat moeilijk te verklaren is zonder dat de opname voorafgaat aan deze wegneming. Het Evangelie van het Koninkrijk moet verkondigd worden voordat de Heere met de hemelse legermachten verschijnt. De gelijkenis in Lukas 12 vanaf vers 35 spreekt over de boze slaaf die andere slaven begint te slaan omdat hij gelooft dat zijn 'heer wacht met komen' (vs. 45).

4. De grote verdrukking, die zal plaatsvinden tussen de opname en de verschijning, is 'een tijd van benauwdheid voor Jakob' (Jer. 30:7), waaruit we kunnen afleiden dat deze oordelen voltrokken zullen worden over de Joden, omdat zij hun Messias hebben verworpen. Hoewel Christenen op dit moment ook lijden, is dat om een andere reden: omdat zij een verworpen Christus toebehoren. In 1 Thessalonika 1:10 wordt ons gezegd dat 'Jezus ... ons redt van de komende toorn' en in hoofdstuk 5: 'God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de behoudenis door onze Heere Jezus Christus' (vs. 9). Het is dus duidelijk dat gelovigen niet door het oordeel van de grote verdrukking gaan.

(Wordt vervolgd).

Geoff Hawes

**'Ja, Ik kom spoedig! Amen,
kom, Heere Jezus!'**

(Openb. 22:20)

Aanbevelingsbrieven

Er wordt soms beweerd dat aanbevelingsbrieven een uitvinding zijn van de broeders in de 19^e eeuw. Dat is niet waar; ze werden niet door hen *uitgevonden*, maar in de Bijbel *ontdekt*. Dat maken de volgende voorbeelden ook duidelijk.

In Handelingen 9:26-28 probeerde Paulus meer dan drie jaar na zijn bekering zich aan te sluiten bij de gelovigen in Jeruzalem. Toen was de aanbeveling van Barnabas (die in Jeruzalem goed bekend was) nodig, opdat Paulus door de gemeente werd ontvangen.

Gods Woord vermeldt ook enkele schriftelijke aanbevelingen voor de gemeenschap:

- *'Ik beveel u Fébe aan, onze zuster, die een dienaress is van de gemeente die in Kenchreeën is, opdat u haar ontvangt in de Heere, zoals het de heiligen betaamt'* (Rom. 16:1-2);

- *'Toen hij [Apollos] naar Achaje wilde reizen, schreven de broeders aan de discipelen en vermaanden hen om hem te ontvangen'* (Hand. 18:27);

- *'U groet ... Markus, de neef van Barnabas, over wie u bevelen ontvangen hebt (als hij tot u komt, ontvang hem)'* (Kol. 4:10);

- *'... opdat u hem [Onésimus] voor eeuwig zou bezitten, niet langer als slaaf, maar als meer dan een slaaf, als een geliefde broeder ... Als u u dus met mij verbonden weet, neem hem aan als was ik het zelf'* (Filémon 1:15-17).

De apostel Paulus onderwijst ook de Korinthiërs over aanbevelingsbrieven: 'Beginnen wij opnieuw onszelf aan te bevelen? Of

hebben wij, zoals sommigen, aanbevelingsbrieven aan u of aanbevelingsbrieven van u nodig? *U bent onze brief ... gekend en gelezen door alle mensen...*' (2 Kor. 3:1-2). In deze verzen ligt de nadruk meer op een aanbevelingsbrief voor de dienst. Maar de apostel Paulus had zo'n aanbeveling niet meer nodig, omdat hij bij de Korinthiërs al bekend was en omdat de gemeente in hun stad door zijn dienst was ontstaan. Maar gelovigen die in een bepaalde plaats of streek niet bekend zijn, hebben zeker een aanbevelingsbrief nodig, of het nu gaat om een dienst voor de Heere of om gemeenschap met gelovigen en deelname aan de broodbreking.

Uit: Halte fest; D. Born

Gods werk én zelfoordeel in Saulus' hart

Wat een harte-onderzoek vinden we in Handelingen 9 vanaf vers 8! Wat een indringende vragen gingen er om in de ziel van Saulus in die dagen en nachten, toen hij niet at en niet dronk! Maar ook toen was het Goddelijke leven in hem aanwezig, evenzeer als later in zijn leven. Toen was daar ook geloof in het Woord van God en in de heerlijkheid van die Ene, Die hem had neergeslagen, maar Die Zichzelf nu aan hem en in hem openbaarde. Maar was dit reeds het hebben van vrede met God? Betekende dit echte ziele-rust? Was hij zich nu al bewust dat hij verlost was van het hele oordeel?

[Men wordt bekeerd door in het Evangelie te geloven](#), dat ons het werk van Christus in zijn gehele volheid voor ogen stelt als Gods antwoord op elke moeilijkheid, zowel in ons geweten als in ons hart. Dat houdt niet in dat we ons vertrouwen op de Heere stellen alleen maar voor onze uiteindelijke redding, maar het is

een verlossing van onze ziel waarvan we nu, vandaag, al mogen genieten. In deze redding werd Saulus daar in Damaskus ingevoerd.

Het is dan ook heel verkeerd om te spreken van de verlossing op één moment, een 'bekering hier en nu', of welke standaardzin hiervoor tegenwoordig in een oppervlakkige opwekking ook gebruikt mag worden, waarbij men voorbijgaat aan Gods Woord en de begrippen 'leven' en 'redding' door elkaar haalt.

Nadat we waarlijk zijn gaan zien op de Persoon van Christus, wat een diep verootmoedigende invloed heeft op de ziel, moet er in de 'vernieuwde ziel' een proces op gang komen dat zich niet tevredenstelt met een 'uitwendig leven', maar dat leidt tot de overweldigende ontdekking niet alleen van alles wat we deden, maar vooral ook van alles wie we in onszelf zijn in de zonde en in onze vijandschap tegen God en Zijn Zoon. Zo wordt ons eigen 'ik' in het licht gesteld en geoordeeld en dit werkt een ware verootmoediging.

Zonder deze ontdekking kan er geen vaste en zekere vrede bestaan in onze ziel. In een oppervlakkige evangelieprediking, waarover we zojuist spraken, gaat men hieraan voorbij. Maar dat is gevaarlijk voor het hart, want dan wordt er aan de zielen geen recht gedaan en wordt aan de volle waarheid, waardoor Christus verheerlijkt wordt, tekortgedaan.

W. Kelly

Toekomstige heerlijkheden

eenvoudige antwoorden op profetische en andere vragen

1. Is er een onderscheid tussen het Koninkrijk en de Gemeente?

Ja. Het koninkrijk is de sfeer van geopenbaarde autoriteit en heerlijkheid (1 Kor. 15:24; 2 Petr. 1:16-17; Ps. 145:11-13), terwijl de Gemeente het geheel van verlostten is (Hand. 20:28; Ef. 5:23-25).

Wanneer ik over het koninkrijk spreek, denk ik aan Christus als *Koning* (Ps. 2); wanneer ik over de Gemeente spreek, denk ik aan Christus als haar *Hoofd* (Ef. 5:23).

In het koninkrijk zijn veel mensen die niet werkelijk bekeerd zijn tot God (Matth. 13; 25:1-12); tot de Gemeente behoren uitsluitend zij die één zijn met Christus door de Heilige Geest (1 Kor. 12:12-13).

In het koninkrijk is er *belijdenis* van leven; in de Gemeente is de *werkelijkheid* van leven.

In het koninkrijk wordt in de tussentijd niet afgerekend met het kwaad (Matth. 13:28-30); in de Gemeente moet het kwaad worden uitgezuiverd (1 Kor. 5).

2. Wat is het verschil tussen 'het koninkrijk der hemelen' en 'het koninkrijk van God'?

De uitdrukking 'het koninkrijk der hemelen' is kenmerkend voor het Evangelie van Mattheüs en wordt daarin ongeveer dertig keer gebruikt; het is een dispensationele term, terwijl 'het koninkrijk van God' een morele toepassing heeft. Het koninkrijk der hemelen werd gepredikt als 'nabij gekomen' (Matth. 3:2); het koninkrijk van God eveneens als 'nabij', maar daarnaast ook als reeds aanwezig in morele kracht (Luk. 17:21). Het koninkrijk van God was 'gekomen', omdat Christus met kracht handelde onder de mensen (Matth. 12:28). Over het koninkrijk der hemelen

kon niet op die manier worden gesproken, noch in verborgenheid noch zichtbaar, omdat voor het eerste aspect van het koninkrijk Christus moest sterven en opvaren naar de rechterhand van God, terwijl voor de verschijning Christus een tweede keer zal komen in heerlijkheid; vandaar dat over het koninkrijk der

hemelen gesproken wordt als 'nabij gekomen', nog toekomstig. Het koninkrijk der hemelen is een 'waarneembare' zaak, terwijl het koninkrijk van God níét komt op 'waarneembare wijze' (Luk. 17:20); dat wil zeggen dat er een onderscheiden moreel karakter mee verbonden is, zoals in Romeinen 14:17. Dus in alle gevallen omvat de ruimere term 'het koninkrijk van God' mede de uitdrukking 'het koninkrijk der hemelen'. De uitdrukking 'het koninkrijk der hemelen' kan niet vervangen worden door 'het koninkrijk van God', omdat het laatste soms in een uitsluitend morele zin wordt gebruikt, maar in het algemeen gesproken kan wel 'het koninkrijk van God' gebruikt worden waar 'het koninkrijk der hemelen' wordt genoemd.

3. Wat wordt er bedoeld met 'het koninkrijk van de Zoon' en 'het koninkrijk van de Vader'?

'De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden en zij zullen uit *Zijn* [de Zoon des mensen] koninkrijk verzamelen alle aanleidingen tot vallen en hen die de wetteloosheid doen ... Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het koninkrijk van hun *Vader*' (Matth. 13:41-43). Deze verzen stellen de koninkrijken tegenover elkaar: het eerste is op aarde, waaruit de aanleidingen tot vallen en de wetteloze mensen zijn weggenomen en in het vuur geworpen zijn; het laatste is de sfeer van de hemelse heerlijkheid. Het duizendjarige Vrederijk zal een hemelse heerlijkheid bezitten: koninkrijk van de *Vader* en een aardse heerlijkheid: koninkrijk van de *Zoon*. De bovenste afdeling, waar Christus en Zijn hemelse heiligen zich bevinden, wordt meer rechtstreeks in verband gebracht met de *Vader*; de onderste afdeling, waarin het herstelde en bekeerde Israël en de heidenen in zegen bijeen zijn gebracht, wordt in rechtstreeks verband gebracht met de *Zoon* des mensen.

De wolk van heerlijkheid die Mozes en Elia samen met Christus binnengingen, *boven* de berg, en van waaruit de stem van de Vader klonk en Hij Zijn welbehagen uitsprak in Zijn Zoon, zou het koninkrijk van de Vader genoemd kunnen worden (Luk. 9:34-35), terwijl de drie discipelen *op* de berg, maar niet *in* de wolk, heel goed het koninkrijk van de Zoon kunnen representeren.

Uit: Things New and Old, 1957

Wie heeft u betoverd?

Overdenking over de Brief aan de Galaten
J.N. Darby

De aanleiding voor het schrijven van de Brief aan de Galaten was het feit dat sommige Christenen strenden voor de instandhouding van de Joodse wet. Zij beweerden dat waarachtig geloof in Christus niet voldoende was om behouden te worden.

De apostel richt in deze Brief het zwaard van Gods Woord op de vijand en zijn listige dwalingen, want in werkelijkheid was hier de aartsleugenaar, Gods tegenstander, aan het werk.

De waarheid van het evangelie stond op het spel en de apostel legt er dan ook de nadruk op dat het niet mogelijk is om de wet en het evangelie met elkaar te verenigen.

Als een Christen zichzelf opnieuw onder de wet plaatst, moet hij de hele wet houden en alles doen wat de wet eist. Maar als hij daardoor behouden zou kunnen worden, dan was Christus dus tevergeefs gestorven! Wat is dat een ernstige dwaling!

Helaas komt deze dwaling ook vandaag de dag nog veel voor en daarom heeft deze Brief nog niets aan actualiteit verloren.

Bestelcode: 294-7

Paperback, 80 blz.

Prijs: € 6,00

Om teleurstelling te voorkomen raden wij u aan om uw **kalenderbestelling** zo spoedig mogelijk aan ons door te geven. Ook willen wij uw aandacht vragen voor onze collectie **ansichtkaarten**. Al onze nieuwe uitgaven kunt u zien en bestellen via onze website:

www.uhwdw.nl

Nadenkertje

Geeft u mij mijn boek terug!

Jaren geleden, toen het in Mexico nog moeilijk was om een Bijbel te krijgen, had een jonge Mexicaan er toch één gekregen. Hij las er met ware liefde in. Maar op een dag kreeg een vreemde het in handen en verbrandde hij het. De jongeman was machteloos, maar hij kon niet vergeten wat hij in dit wonderbare Boek gelezen had.

Spoedig daarop verliet onze vriend zijn dorp en kwam hij in een stad. Hij hoorde daar gezang vanuit een zaal en besloot om naar binnen te gaan. Toen het zingen voorbij was, stond er een man op en las hij voor uit een groot Boek. Hij sprak over vergeving van zonden en over het kruis van de Heere Jezus.

Toen hij ophield, rende de jonge man naar voren en riep hij: 'Dat is mijn Boek. Ik wil het terug hebben!' Als bewijs citeerde hij een vers uit dit Boek dat hij onthouden had. De gedachte dat er nog veel meer exemplaren van dit kostbare Boek konden zijn, kwam niet bij hem op. Natuurlijk kreeg hij een Bijbel en door het lezen van het Woord van God vond hij de Heere Jezus.

